

افتتاح پارکینگ نیایش ناسال آینده

معاون فنی و عمرانی شهرداری تهران از افتتاح پارکینگ ۱۱ طبقه نیایش تا یک سال دیگر به شرط تامین منابع خبر داد. به گزارش مهر، هادی حق بین معاون فنی و عمرانی شهرداری تهران در حاشیه بازدید خبرنگاران از پارکینگ نیایش سه دیروز برگزار شد، با بیان اینکه در منطقه ۳ یکی از مهم ترین چالش ها کمبود پارکینگ بود، اظهار کرد: در محدوده بیمارستان شهید رجایی و بوستان ملت به جهت حجم مراجعات و ترافیک خودروهای عبوری نیاز جدی به اجرای پارکینگ عمومی و طبقاتی بود که در محدوده بوستان ملت یک پارکینگ پیش بینی شد. به جهت ملاحظات پیرامونی طرح لزوما پروژه در طبقات منفی برای دسترسی به تونل نیایش اجرا شد. معاون شهرداری تهران با بیان اینکه در حین کار به طور مرتب سازه را پیش می‌کنیم که رفتار سازه را در نشست های موضعی بررسی کنیم، خاطر نشان کرد: فعلا به مرحله فونداسیون رسیدیم؛ روی ۴۰ درصد پروژه را تحویل گرفتیم این در حالی بود که ۹ سال از شروع ساخت پروژه گذشته بود و در عرض ۳ سال ۲۰ درصد رشد عملیاتی داشتیم. وی ادامه داد: مهم ترین نکته مورد توجه ما تکمیل سازه است. هدف ما تا پایان امسال تکمیل سازه است و برنامه بیزی می‌کنیم اوایل سال آینده سازه را تکمیل کنیم.

اعمال قانون درباره رانندگان سرویس مدارس

مدیر عامل سازمان مدیریت و نظارت بر تاکسیرانی شهر تهران گفت: رانندگان سرویس مدارس اگر برچسب سرویس مدرسه نداشته باشند اعمال قانون می‌شوند. به گزارش مهر، شادی مالکی مدیرعامل سازمان مدیریت و نظارت بر تاکسیرانی شهر تهران گفت: خودروهایی که در حال حاضر فاقد معاینه فنی هستند یا بیش از ظرفیت مجاز سرویس دهی می‌کنند، به توسط پلیس اعمال قانون می‌شود. به پیمانکاران و خودروهایی هم که در سامانه سیند ثبت نام نکردند یعنی الان مجهز به برچسب سرویس مدرسه نیستند تذکرات لازم داده می‌شود و راهنمایی لازم صورت می‌گیرد تا در اسرع وقت اطلاعاتشان را در این سامانه ثبت کنند. وی افزود: رانندگان باید اطلاعاتشان که شامل عدم سوء پیشینه کیفری، عدم اعتیاد و گواهینامه معتبر است را ثبت کنند. از آذر ماه یعنی بعد از مهلت مقرر اگر خودرویی نسبت به انجام سرویس مدرسه و حمل و نقل دانش آموزی اقدام کند و مجهز به برچسب سرویس مدرسه نباشد توسط پلیس و مراجع ذی صلاح اعمال قانون صورت خواهد گرفت.

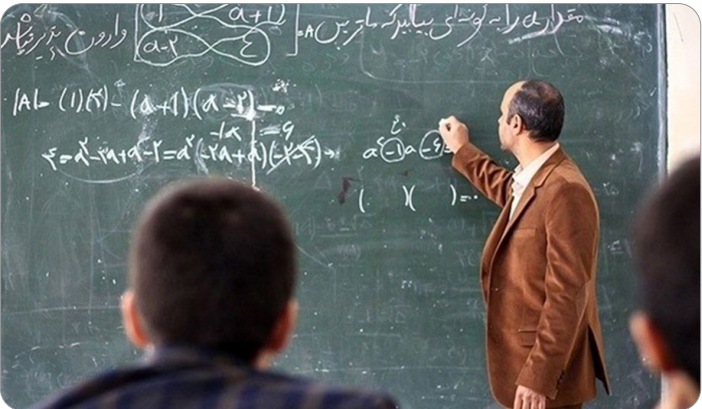
علت مسمومیت برخی از دانش آموزان درری

آموزش و پرورش شهرستان های استان تهران درباره مسمومیت دانش آموزان دختر یکی از مدارس شهری در روز دانش آموز اطلاعیه ای صادر کرد. به گزارش مهر، آموزش و پرورش شهرستان های استان تهران درباره مسمومیت دانش آموزان دختر یکی از مدارس شهری در روز دانش آموز اطلاعیه ای صادر کرد. در این اطلاعیه آمده است: حوالی ساعت ۱۰ صبح روز ۱۳ آبان و مصادف با روز دانش آموز، مدیر مدرسه ای در شهر ری طی تماسی به اداره آموزش و پرورش ناحیه دوری اعلام کرد تعدادی از دانش آموزان این مدرسه دچار بدحالی شده اند و بلافاصله به اورژانس اطلاع رسانی شده و پس از حضور امدادگران اورژانس تعدادی از دانش آموزان که عوارضی همچون سرفه و تهوع مختصر داشتند، مورد معاینه قرار گرفتند که همگی دانش آموزان خوب و در سلامت کامل هستند. این اطلاعیه می‌افزاید: با بررسی های صورت گرفته، مشخص شد که در حین برگزاری مراسم روز دانش آموز در حیاط مدرسه، تعدادی از دانش آموزان با مراجعه به کلاس اقدام به انتشار موادی می‌کنند که با وجود اینکه سمی و آسیب زا نبوده اند، منجر به روی نامطبوع در کلاس شده و پس از ورود دانش آموزان به کلاس، تعدادی از آن ها به دلیل بوی نامطبوع بد حال و به سرفه افتادند. بر این اساس و با عنایت به گزارش اورژانس و آتش نشانی موردی دال بر مسمومیت با گاز یا مورد خاص دیگری گزارش نشده است و صرفا بدحالی مقطعی دانش آموزان به دلیل بوی نامطبوع بوده است.

آبارتبه بندی معلمان تغییری در شرایط سخت معیشتی فرهنگیان ایجاد می‌کند؟

لزوم بازنگری در طرح رتبه بندی معلمان

است که از کنار رتبه بندی، نصب معلمان می‌شود. در بحث رتبه بندی معلمان، باید تمرکز شویم بر مهارت های حرفه‌ای آنها تا بتوانند توانایی هایشان را سرکلاس در مواجهه با دانش آموزان بروز دهند. او درباره نارضایتی‌هایی که در طرح رتبه بندی معلمان وجود دارد، افزود: ملاک‌هایی را که تا امروز انتخاب کردیم، احتمال دارد نواقصی را دارا باشد، که باید مورد بازبینی قرار گیرد. متأسفانه در دولت سیزدهم این طرح را شتابزده اجرا کردند، و به خوبی نتوانستند در خصوص آن معیارها و ملاک‌ها با معلمان تعامل سازنده‌ای داشته باشند. نقطه ضعفی که در رتبه بندی وجود دارد، نبود انجمن های علمی و گروه‌های آموزشی در آموزش و پرورش است. در حالی که در دانشگاه اینها فعال هستند. در آموزش و پرورش ما رتبه بندی را سپردیم به ادارات کارگزینی یا مراکز نیروی انسانی و بعد هم بدون اینکه دقیق بررسی کنیم، خیلی سریع و ضرب الاجل این طرح را اجرا کردند، که اشتباه‌های آشکاری در این میان رخ داد. مثلا معلمی با سابقه بالا، رتبه‌اش پایین‌تر از فردی شده بود که سابقه کمتری داشت، در حالی که مثلا تولیدی معلمی پژوهش هم نداشته‌است که بعدا خودشان هم اعتراف کردند که اشتباه‌هایی صورت گرفته‌است و شتابزده عمل کردند. گفتند آنها که اعتراض دارند، اعتراضشان را عنوان کنند و مدارک مستندات خود را بارگذاری کنند، تا مجددا رسیدگی شود. این داستان تا اکنون ادامه دارد و این حاکی از آن است که تبعات و آثار آن شتابزدگی تاکنون برطرف نشده است. سحرخیز معتقد است به عنوان راهکار، آموزش و پرورش باید گروه‌های آموزشی و انجمن های علمی را فعال کند، او افزود: اگر سازمانی به نام معلمان داشتیم، آموزش و پرورش حتی می‌توانست مواردی از قبیل رتبه بندی معلمان را به این سازمان پیشنهادی شبیه آن برون سپاری کند. تا ارزیابی ریزنظر گروهی متشکل از خود معلمان صورت بگیرد و در نهایت مستندات به آموزش و پرورش سپرده شود. همچنین پیش بینی شود که

را راضی کند، ولی وقتی منابع اندک است، رتبه بندی کسی راضی نخواهد کرد. مساله ما این است که با رتبه بندی می‌خواهیم سر معلمان راکله بگذاریم. تا آنها گمان کنند که اینجا منبئی مالی است که حالا این منبع را می‌خواهند با یک منطقی میان ما توزیع کنند. در حالی که اصلا پولی این وسط وجود ندارد. شما وقتی به این یک میلیون دو سیست هزار معلم، به اندازه دهک یک جامعه هم به آنها منابع اختصاص نمی‌دهی، در واقع رتبه بندی محلی از اعراب ندارد. رتبه بندی زمانی موضوع قابل بحثی است که حجم مناسبی از منابع ملی به معلمان اختصاص پیدا کند. وقتی آن منابع هم اصلا کم است. این استاد دانشگاه با بیان اینکه دولت منابع ملی را نامناسب میان اقشار توزیع می‌کند، افزود: وقتی شما پولی نمی‌پردازی دیگر رتبه بندی چه است. بیشتر اینطور است که معلمان فکر کنند ما داریم منابع می‌دهیم، حالا می‌خواهیم عادلانه تقسیمش کنیم، این که اصلا منبع مالی‌ای وجود ندارد. وقتی یک ارتش ذخیره بیکاران در کشور داریم، که حاضرند حتی با حقوق حداقلی مثلا ۳ میلیون تومان هم کار کنند، خوب مشخص است که وقتی آموزش و پرورش می‌آید و با حداقلی مثلا ۱- میلیون تومان آنها را استخدام می‌کند، به آن رضایت می‌دهند. حالا اگر گله‌کننده می‌خواهد آموزش و پرورش خواهد گفت که این ۳ میلیون تومان که بهتر است، پس سکوت خواهند کرد. در واقع مطلب دیگری قرار نیست که مشمول رتبه بندی شود. زیرا هدف از رتبه بندی رقابت سالم و سازنده بین معلمان ایجاد کنیم. تا آثارش را در بخش کیفیت بخشی با آموزش ببینیم و البته این مصداق تام ندارد و من نمی‌گویم همه اداری‌ها به این صورت هستند. اما مواردی از این دست داریم. اگر قرار باشد نتیجه به ساقه معلمان، به همه از یک ردیف رتبه بندی شامل شود، به معنای بی‌ارزش شدن مساله رتبه بندی خواهد بود. یعنی اگر قرار باشد همه کسانی که در آموزش و پرورش استخدام شده‌اند، شامل رتبه بندی شوند، در حق معلمان اجحاف خواهد بود.

بحث بیهوده بر سر بودجه‌ای که نیست

مجید حسینی، استاد علوم سیاسی دانشگاه تهران، در راستای رتبه بندی معلمان به «آرمان ملی» گفت: مساله ما اکنون رتبه بندی معلمان نیست، مساله این است که حجم اختصاص منابع به معلمان کم است. شما زمانی که کل بودجه آموزش و پرورش ۲۰ همت است، حالا اینکه یک میلیون و ۳۰۰ هزار نفر من معلم داری، حجم زیادی هم خرید خدمت و حجم زیادی هم معلم حق التدریسی داری، درست است که دولت تلاش می‌کند از طریق سیستم رتبه بندی معلمان تغییرات اقلیمی همچنین الگوهای بارش را تغییر می‌دهد. وقتی اقیانوس ها گرم تر می‌شوند، میزان آب بیشتری از آنها به هوا تبخیر می‌شود. هوا هم همزمان گرم تر می‌شود و این یعنی نمی‌تواند رطوبت را در خود نگه دارد. وقتی این رطوبت به بالای زمین های خشک می‌رسد با تبدیل به طوفان و یا موجب بارندگی های بسیار شدید می‌شود. گزارش شمارش معکوس لنست این طور نتیجه‌گیری کرده که تأثیرات سلامت و بهداشتی تغییرات اقلیمی به بالاترین سطح خود رسیده است. سال گذشته، خشکسالی ۱۵۱ میلیون نفر را در معرض ناامنی غذایی قرار داد. این رقم در مقایسه با سال‌های دهه ۹۰ میلادی افزایش داشته و موجب سوء تغذیه شده است. همین طور میزان مرگ و میر افراد بالای ۶۵ سال به ۶۵ گرما در مقایسه با دهه ۹۰، ۱۶۷ درصد افزایش داشته است. همزمان افزایش دمای هوا و باران‌های بیشتر موجب افزایش بیماری‌هایی که پشه‌ها ناقل آنها هستند، شده است. مواردی که در مناطقی در حال گسترش هستند که پیش از این در آنها دیده نمی‌شدند. افزایش طوفان‌های شن و خاک، میلیون‌ها انسان را در معرض خطرات ناشی از آلودگی هوا قرار داده است. «مارینا رومانلو»، مدیر اجرایی مطالعه شمارش معکوس لنست می‌گوید: آب و هوا با سرعت زیاد در حال تغییر است و دارد شرایط را به شکلی تغییر می‌دهد که ما به آن عادت نداریم. ما سیستم‌های خود را به شکلی که بتوانند با این تغییرات تطبیق پیدا کنند، نساخته‌ایم. شبکه بی‌بی‌سی در مجموعه‌ای به نام زندگی در ۵۰ درجه از تعدادی از گرم‌ترین مناطق کره زمین دیدار کرد. در این مناطق نیاز به آب از همین حالا بسیار زیاد است. کارشناسان می‌گویند: ما متوجه شدیم خشکسالی شدید و بارش باران دسترسی به آب را نسبت به گذشته بسیار سخت‌تر کرده است. از سال ۲۰۲۰، خشکسالی فوق‌العاده شدید و بی‌سابقه‌ای مناطق شمالی سوریه و بخش‌هایی از عراق را گرفتار کرده است. در چند سال گذشته ما به آن عادت نداریم. شهری در سوریه با یک میلیون جمعیت، دیگر آب آشامیدنی نداشت. «عثمان گادو»، رئیس سازمان کنترل و آزمایش آب از هیات آب حسکه می‌گوید: ۲۰ سال پیش، آب‌هایی به رودخانه «خابور» می‌ریخت. اما این رودخانه سال‌هاست که به دلیل نبود باران خشک شده است. مردم به آب شیرین دسترسی ندارند. وقتی دسترسی به آب کم می‌شود، مردم شروع به حفر چاه در زمین‌های خود می‌کنند اما آب‌های زیرزمینی ممکن

افزایش مناطق درگیر خشکسالی در جهان

حسکه آلوده باشند و موجب بیماری می‌شوند. آب آشامیدنی است از سیستم چاه‌هایی که ۲۵ کیلومتر دورتر از شهر هستند. تأمین می‌شود اما این چاه‌ها هم در حال خشک شدن هستند و سوخت لازم هم در دسترس نیست تا بتوان چاه‌های جدیدی برای تأمین آب مردم حفر کرد. لباس‌ها را نمی‌توان شست و خانواده‌ها نمی‌توانند فرزندان خود را به خوبی بشورند و همین باعث شده بیماری‌های پوستی و اسهال گسترش پیدا کنند. یکی از شهروندان بی‌بی‌سی گفت: مردم حاضرند همسایه‌شان را برای آب بکشند. مردم همه روز تشنه هستند. به گزارش بی‌بی‌سی، سال گذشته در سودان جنوبی، ۷۷ درصد کشور حداقل یک ماه خشکسالی داشته است و نیمی از آن کشور حداقل برای ۶ ماه در خشکسالی شدید به سر برده است. همزمان، زندگی ۷۰ هزار نفر در نتیجه سیل دچار آسیب شده است. یکی از بزرگان دهکده نیاکوما می‌گوید: همه چیز در حال بدتر شدن است. وقتی وارد آب می‌شویم، مریض می‌شویم. غذایی که می‌خوریم به اندازه لازم مغذی نیست. نیاکوما در چند ماه گذشته دوباره به مالاریا مبتلا شده است. خانواده‌اش تمام گله‌ها و گاو خود را بعد از سیل سال گذشته از دست داده‌اند و حالا با کمک هزینه‌های دولتی و با هر چیز قابل خوردنی که بتوانند در اطراف پیدا کنند، زنده‌اند. در دوره‌های خشکسالی، رودخانه‌ها و دریاچه‌ها خشک می‌شوند. خاک سفت و خشک می‌شود و پوشش گیاهی خود را از دست می‌دهد. اگر به دنبال این خشکسالی، باران شدید بیارد، آب نمی‌تواند جذب زمین شود و در عوض در سطح زمین جریان پیدا می‌کند و به این ترتیب سیل‌های شدید و ناگهانی رخ می‌دهند. رومانلو می‌گوید: بسیاری می‌توانند تا حدی با خشکسالی شدید سازگار شوند. اما سیل‌ها واقعا فیزیولوژی آنها را برهم می‌زند و این برای امنیت غذایی و کشاورزی بد است. اگر نتوانیم انتشار گازهای گلخانه‌ای را کاهش دهیم و از افزایش بیشتر دمای کره زمین جلوگیری کنیم، باید منتظر خشکسالی‌های بیشتر و باران‌های شدیدتر باشیم. سال ۲۰۲۳ تاکنون به عنوان گرم‌ترین سال ثبت شده است. رومانلو اضافه می‌کند: ما در حال حاضر هنوز در موقعیتی هستیم که می‌توانیم تا حدی خود را با تغییرات آب و هوایی سازگار کنیم. اما این روند به نقطه‌ای خواهد رسید که ظرفیت سازگاری ما به نهایت خود خواهد رسید و بعد از آن ما شاهد تأثیرات اجتناب‌ناپذیر زیادی خواهیم بود. هرچه بیشتر بگذریم دمای هوای کره زمین بالا برود، وضعیت بدتر خواهد شد.

یادداشت

چهل و چند روز از فاجعه طبس گذشت...

مجید ابهری
آسیب شناس اجتماعی

انگار همین دیروز بود که مردم سراسر کشور در التهاب سرنوشت معدنچیان طبس بودند، و همراه با خانواده‌های افراد حادثه دیده دعا می‌کردند که این پنجاه و یک نفر و با بیشتر به سلامت از میان زغال سنگ‌ها بیرون آیند. نان در آوردن از عمق زمین و از دل سنگ‌های سرد همراه با خطرانی است که اگر بیشتر از دل دریا نباشد کمتر از آن نیست. خانواده‌های مضطرب و غم‌زده، هر چند بیرون از تونل‌ها و تاریکی‌ها بودند، اما قطعا خود را همراه فرزندان و مردانیک احساس می‌کردند. در میان نذر و نیازها دعا می‌کردند، یکبار دیگر آنها را سلامت و سرپا ببینند. در همه مناطق و شهرها و کوه‌های جهان، همواره معدن و معدنچی با ریسک و خطر توأم هستند. در دوران دانشجویی در یورکشایر انگلستان، با معدن و خطرات آن آشنا شدم. قدیمی‌ترین و بزرگ‌ترین و عمیق‌ترین معدن زغال سنگ دنیا و انگلستان در این بخش قرار دارند. هر چند معدنچیان به خاطر سبک شغل و حرفه خود، به انواع بیماری‌های پوستی و تنفسی دچار می‌شوند. اما مدیران معدن، ابزار و تمهیدات خاصی برای آسایش بیشتر درکار و زندگی آنها فراهم می‌کنند. اما باز به رغم همه این تسهیلات، نمی‌توانند از برخی حوادث خطرناک جلوگیری نمایند. هر چند با استفاده از ابزار و امکانات مدرن و پیشرفته، ضریب خطر را به حداقل رسانده‌اند. گاو و بویسم، و کنجکاو، اغلب در روزهای تعطیلی دانشگاه سری به سایت‌های معدن می‌زدیم و تا جایی که مجاز بودیم به بخش‌های مختلف سر می‌کشیدیم. مصرف شیر روزانه، برای کارگران اجباری و جزو وظایف روزانه‌شان حساب می‌شد. وقتی یکبارهای بی‌جان کارگران شریف و تلاشگر طبس، توسط چرخ‌های حمل به بیرون منتقل می‌شد، اولین نکته تأسف بار و قابل توجه، لباس‌های کار آن عزیزان بود. لباس‌ها و کفش‌های معمولی، بدون هرگونه پوشاک حفاظتی، قطعا تهیه اقلای مانند دستکش، عینک، ماسک و بوت‌های ایمنی، جزو رعایت حداقلی ایمنی برای کارگران معدن بوده‌است. همچنین همراه داشتن ابزار اعلام خطر، هنگام تصاعد گازهای متان و دی‌اکسید کربن و سایر اقدام خطرناک از واجب‌ترین اقدام به حساب می‌آیند. چرا توقع داریم که اقدام ایمنی لازم توسط دولت و توابع آن تهیه گردد؟ نقش بهره‌برداران و مالکان این معدن در تهیه و عرضه این اقدام حیاتی و ضروری چیست؟ در صورتی که مالکیت بهره‌بردار به عهده بخش دولتی باشد، تأمین اقدام ایمنی به عهده دولت است. در غیر اینصورت بخش خصوصی این مسئولیت را برعهده دارد. در هر دو صورت بازرسان ایمنی، مسئولیت کاستی‌ها را برعهده داشته و باید پاسخگو باشند. نصب اجباری ابزار اعلام خطر و آژیرهای حسگر، اولین ضرورت در معدن مخصوصا در اعماق است. در رسانه‌ها اعلام شده‌است که منازل نیمه پولی به بازماندگان داده خواهد شد، یعنی نصف بهای منازل دریافت خواهد شد. وضعیت استخدامی و مستمری حقوق آنها باید به سرعت مشخص گردد. بازرسی ایمنی معدن، باید با نظارت دقیق تر اجرا گردد. در مورد معادنی که بهره‌بردار آنها توسط بخش غیر دولتی یا افراد و پیمانکاران صورت می‌گیرد، حوزه مسئولیت و دامنه نظارت آنها باید با دقت مشخص و کنترل گردد. نوسازی و بازسازی ابزار ایمنی، از پوشاک و اقدام دیگر تا حسگر دقیق و استاندارد برای گازهای مختلف، تجهیز درمانگاه‌ها و آمبولانس‌های مستقر همراه با افراد و اعضای کارآمد، در نجات آسیب دیدگان، گام‌های اساسی و بعدی در این راستا می‌باشند. بازرسی‌های مستمر و هفتگی و ماهیانه، می‌توانند تا حدود زیادی از وقوع حوادث مشابه جلوگیری نمایند. و در نهایت امیدواریم با ماندگان و خانواده‌های مصیبت دیده در گذر زمان به فراموشی سپرده نشوند.

روی خط آرمان ملی
۸۸۰۵۰۰۷

مدارس دولتی تهران

در اکثر مدارس دولتی تهران که چرخ بزینم اکثر اولیای دانش آموزان شکایت از این دارند که مدرسه دولتی مگر خودش بود چه ندارد که باید یک میلیون تومان به بالا به این مدارس هر دانش آموز کمک نقدی بکنند. از مسئولان آموزش و پرورش درخواست رسیدگی به این موضوع را داریم.

یک شهروند از تهران

اتباع غیرمجاز

مسئولان برای خروج اتباع غیرمجاز از کشور باید ضربتی وارد عمل شوند. واقعا اینگونه افراد معضلی شده‌اند برای بیکاری جوانان ایرانی چون بدون بیمه سرکار می‌روند و این باعث شده است که اکثر از کارگر اتباع غیرمجاز استفاده کنند. چرا مسئولان نسبت به این موضوع بی‌تفاوت شده‌اند و روز به روز مهاجرت اتباع غیرمجاز به ایران زیاد شده است.

حمیدی از مرتضی گرد

دلار و سکه

با این روندی که برای قیمت طلا و دلار و سکه پیش می‌رود و قیمت‌ها بالا می‌رود کسانی که فرزندان خود را برای تحصیل به خارج فرستادن چطور می‌توانند از پس خرج و مخارجشان بر آیند از مسئولان و دولت دکتر پزشکیان درخواست رسیدگی به این موضوع را داریم.

مغفرتی از ساری